

ԵՐԿԽՕՍՈՒԹԻՒՆ ԵՐԿՈՒ ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԻՑ ԸՆԿԵՐՆԵՐՈՒ ՄԻՋԵՒ

Posted on May 10, 2022 by Keghart



Category: [Opinions](#)



Պէյրուքի մեր վաղեմի գաղափարակից ընկերներէն Մարտիրոսի եւ Ալեքսի միջեւ յաճախ ասպիսի փոխանակումներ կը կատարուին, որոնք երբեմն կը դրկուին նաեւ մեզի եւ փոխադարձաբար: Խմբագրութիւնս իրենց արտօնութեամբ յարմար գտաւ վերջինը յանձնել իր ընթերցողներուն ուշադրութեան՝ յետ կարգ մը լեզուական միջամտութիւններու: ԽՄԲ. 10 Մայիս 2022

Ալեքս, յստակեցում մը իմ կողմէս իմ մասիս՝ ընթացիկ հարցերու շուրջ:

Եթէ ոչ 100%, ապա գրեթէ անոր մօտ համաձայն գտնուած եմ քու քաղաքական, հասարակական, ընկերային եւ ազգային խնդիրներու շուրջ եւ տարբեր ցամաքամասերու մէջ ապրելու դատապարտուածներս զիրար լրացուցած ենք: Այս մասին յուսամ ոչ մէկ կասկած ունիս: Կրնայ ըլլալ մօտեցումներու մէջ **միայն նուրբ** տարբերութիւններ ունենանք: Այդքան:

Ուրեմն՝

Ա) Կը մնամ այն հաստատ կարծիքին որ Ն.Փ.ն շատ հեռու է ճիշդ մարդը ըլլալէ, որպէս ՀՀ-ի ղեկավար, այդ ուրիշ խնդիր է որ ինչ ինչ լոզունգներով հրապարակ իջաւ, եւ դեռ հարց է ինծի համար, թէ որքանո՞վ իրատեսական էին իր կոչերը՝ տեղի եւ ժամանակի առումով:

Բ) Ինծի քաջ յայտնի են այնպիսի մարդոց կարծիքները, որոնք ԱՌԱՋԻՆ մէկ օրէն պատրաստ գտնուեցան եւ փորձեցին օգտակար ըլլալ իրեն, բայց ինք արհամարհեց եւ իրմէ հեռացուց զանոնք: Ասիկա թոյլ կու տայ ինծի ըսել՝ թէ ինք ապիկար մըն է եւ անհեռատես մը, կամ «անյայտ» մը: Ըստ իմ եւ գաղափարակիցներուս կարծիքին, ան քաղաքական հոտառութիւն չունենալով, յեղափոխութեան ալիքներու վրայ բարձրանալով հասաւ հոն, ուր կը գտնուի ինք եւ իր հետ նաեւ մենք՝ ակամայ:

Գ) Պատեհապաշտ մը դարձաւ Ն.Փ.-ն եւ օգտագործեց «Էժան» պատրուակներ իր դիրքը ամրապնդելու համար: Մնաց «գաւառական» եւ «մերոնքական» մտածելակերպի նեղ շրջանակներու մէջ եւ այդ մօտեցումով ալ սկսաւ նշանակել նախարարներ, հրամանատարներ եւ պետական այրեր:

Դ) Եւ որովհետեւ քաղաքագիտական եւ միջազգային հարցերու գծով բոպիկ է ինքը (չեմ մեղադրեր զինք որ առիթ չէ ունեցած), ահրելի սխալներ կատարեց, երբեմն one man show ըրաւ, առանց փորձառուներու հետ նախապէս քննելու, ուսումնասիրելու, քննարկելու, վերլուծելու....

Ե) Ռուսաստանն (ՌԴ) ու մեր թշնամիները օգտագործեցին այս առիթը:

Չ) Ի հարկէ ՌԴ-ական ազդակէն բացի մեր դժբախտութեան մէջ մեծ դեր ունին

կոփողական դրամատերերը – *օլիգարխները* –, որոնց համար ազգ-մազգ եւ բարոյական սկզբունքներ գրոշի արժէք չունին: Ասոնք սունկի պէս աճեցան Ա. Նախագահի անպատրաստ եւ խիստ զբաղած ըլլալուն պատճառով, բայց յատկապէս Քոչարեանի եւ իրեն յաջորդած վարչակարգերու տարիներուն: Այդպէս է որ մեր երկրի հարստութիւնները քամիին տրուեցան: Ուրեմն մեր պայքարը նաեւ դասակարգային է եւ եթէ առիթ ունենամ, անխնայ կը գտնուիմ այսպիսիներու հանդէպ:

Ե) Ինչպէս գիտես ԱՄՆ-ը եւ իր լծակները, Արեւմուտքը իմ աչքիս լոյսը չեն – մենք մեր բերանին համը առած ենք շատոնց – միւս կողմէն ալ ՌԴ-ն բազմամիլիարդատերերը, մանաւանդ Փոլթերի (Փոլթին) տարիներուն անխնայ կողոպտեցին երկիրը, անոնց հետեւեցան նաեւ միւս հանրապետութիւններու նմանօրինակ արկածախնդիր ու անհայրենիք սակաւապետերը: ԵՐԲԵՔ Փոլթերը լրջօրէն չզբաղեցաւ ՌԴ-ն եւ իր արբանեակ երկիրները դեմոկրատականացնելու հարցով, որովհետեւ կը մտածեր ՍՈՎԵՏԻ ՆԱԽԿԻՆ «չինովկիք»ի (պետական քաղքենի պաշտօնեայ) նման, որ շատ տարբեր չէ ցարական «չինովկիք»ներէն: Է՛հ, այս պայմաններու տակ, ի հարկէ ՆԱԹՕ-ն կ’օգտագործէ առիթը եւ կը փորձէ ՆԵՐՍԷՆ պայթեցնել: Արդէն կը յաջողի կարծես: Ի հարկէ կռուող կողմերն են ՌԴ-ն եւ ՆԱԹՕ-ն՝ *a laամերիկեան* երաժշտութեան ու խմբավարութեան տակ: Կը ցաւիմ որ ՌԴ-ն շատ պիտի կորսնցնէ. մեղք են ռուս ժողովուրդն ալ ուկրաինացիներն ալ:

Ը) Իմ կարծիքով ԱՄՆ-ը կարեւորութիւն սկսած է տալ ՀՀ-ին, հակառակ որ պետականօրէն մենք ընդհանրապէս հեռու կեցանք երկարած ձեռքէն՝ վախնալով որ «քեօթակ» (ծեծ) մըն ալ ուտելէ Կրեմլինէն՝ Ատրպէյճանի գաւազանով: Եւ այսպէս ետ կը մնանք ու մնացինք զարգացումներէն: Ատրպէյճանը արդէն սկսած է խլրտումներու նշաններ ցոյց տալ եւ շատ կարեւորութիւն չտալ Կրեմլինին՝ վերջինիս զբաղուածութեան պատճառով: Իսկ մենք՝ կ’ուշանանք, ալ չեմ խօսիր այն մասին որ Կրեմլինի հայ սմսեղուկները կ’ուզեն ճողոպրիլ, փրկել ինքզինքնին՝ իշխանութիւնը զաւթելու գնով:

Թ) Չիս զայրացնողը մեր ազգի (սփիւռք եւ ՀՀ) անասնական անտարբերութիւնն ու «հոգս չէ»ականութիւնն է:

=====

Mardiros jan,

I am so glad for the clarity; you have summarized in points form.

In English there is a good expression. "You are preaching the converted." I share all what you say. I don't know why you are under the impression that I think otherwise.

Sometimes I question myself why every time we talk about these subjects it appears we are on different platforms. Yet we are not.

In such situations I think of Mao and his facinating analysis of strategy and tactics. Strategy is the overall general goal. I think we have no disagreement at all in that sphere. Probably the problem lies

in tactics and in a very subtle way.

"Pever" constitutes the third force in the country. It is still weak in popular support. It is fair game to point out all the negative aspects of the regime, raise peoples' awareness and get organized. They are calling for toppling down the present regime. Guess what. Right now if that happens, who do you think will come on top? Kocharian-Sargsyan-ARF alliance have the tools both inside the bureaucracy and outside and KGB + financial resources to manipulate people. Their combined resources far outweigh what "Pever" and their friends possess. Thus, right now calling for regime change is abetting the representatives of the old regime. They are the ones who will benefit, specially with their alliance with Putin

Every now and then I talk about institutional approach. What I mean is to make people aware of what goes on, enlarge the field of influence, build support within the bureaucratic apparatus and outside, inspire confidence internationally and then attack. In such an approach the rhetoric too should be in line.

Unfortunately, what I observe, I may be wrong, "Pever" has put the cart halfway ahead of the horse. A lot depends on the outcome of the war in Ukraine. It appears the balance of power is changing in favour of NATO. The US administration is going full speed ahead and is heavily involved in this war except by name. It is taking full advantage of Putin's missteps and probaly he misread the west's resolve. The intent is obvious: weaken and bleed Russia as far as it can.

Under such conditions, as you have pointed out, Turkey and Azerbaijan will attempt to impose their will in the Caucasus which means subject RoA to their will.

Thus, in these circumstances we have to be extremely cautious how we conduct ourselves and ask: is, at this right moment, call for regime change the right tactic when people are not ready and some don't care at all what happens?

There are no comments yet.